

ἀγίου Ναούμ· ἐδιδάχθη τὴν μὲν λατινικὴν γλῶσσαν ἐν Οὐγκαρία, τὴν δὲ φιλοσοφίαν ἐν τῇ Ἀθωνιάδι Ἀκαδημίᾳ παρὰ Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως. Τοῦ ἐλλογίμου τούτου ἱερομονάχου σύγγραμμα, Περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἀγίου Πνεύματος, περὶ τοῦ πρωτείου τοῦ Πάπα καὶ τῆς ῥωμαϊκῆς ἀλλῆς, καὶ περὶ μεταλήψεως, ἐξεδόθη ἐν Μοσχοπόλει ἐν ἔτει 1746 (α).

Ἀλέξανδρος Τυρναβίτης ἐγεννήθη ἐν Τυρνάβῳ τῆς Θεσσαλίας ἐκ πατρὸς ἱερέως ἐν ἔτει 1711· ἐμαθήτευσεν ἐν Ἰωαννίνοις παρὰ τῷ Βαλάνῳ· ἐπανελθὼν δὲ εἰς Θεσσαλίαν ἐδίδασκεν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1740—1755 ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ Τυρνάβῳ, ὅθεν προσκληθεὶς μετέβη εἰς Βουκουρέστιον ὡς σχολάρχης τοῦ αὐτόθι Σχολείου. Ἐτελεύτησεν ἐν Βουκουρεστίῳ ἐν ἔτει 1761, ὡς σημειοῦται ὁ μαθητὴς αὐτοῦ Μανασσῆς Ἡλιάδης αὐταῖς λέξεσιν. „αῦξά Νοεμβρίου κέ, ἡμέρα Κυριακῆ, ἐξημερώνοντας δευτέρα, εἰς τὰς ἑπτὰ ἡμισυ ὥρας τῆς νυκτὸς ὁ σοφολογιώτατος διδάσκαλος Κύρ Ἀλέξανδρος πρὸς τὰς οὐρανίους μονὰς μετέστη, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ ἀγίῳ Σάββα ὀπισθεν τοῦ ἱεροῦ“. Κατὰ μὲν τὸν Κούμαν ὁ Ἀλέξανδρος ἦν εἰδήμων τῆς λατινικῆς γλώσσης, κατὰ δὲ τὸν Βενδότην πεπαιδευμένος ἐν τε τῇ φιλοσοφίᾳ καὶ τῇ ἱερᾷ θεολογίᾳ. Συνέγραψε Συνταγμάτιον κατὰ Λατίνων, οὗ ἀντίγραφον ἀπόκειται ἐν τῇ τοῦ Σοφοκλέους Οἰκονόμου βιβλιοθήκῃ (β).

Ἐφροαῖμ πατριάρχης Ἱεροσολύμων, Ἀθηναῖος, ἐμαθήτευσεν ἐν Ἀθήναις παρὰ Ἀγαπίῳ τῷ Βουλισμᾷ, εἶτα ἐν τῇ

(α) Βλ. Βενδότ. ἔνθα ἀνωτέρω σελ. 221 καὶ Πανδώρας φυλ. 250 σελ. 245.

(β) Βλ. Κούμα ἱστορ. τόμ. 12 σελ. 566. Σάθα Νεοελ. Φιλ. σελ. 481. Βενδότ. ἔνθα ἀνωτέρω σελ. 147.

